

Nr 262.

Av herrar **Lundqvist** och **Mannerskantz**, *angående en effektivisering av kustbevaknings- och livräddningstjänsten utefter våra kuster.*

Frågan om ett förbättrande av den ytterst svaga bevakningen vid fall av skeppsbrott o. d. har vid ett flertal tillfällen på ett skrämmande sätt aktualiserats. Man kan nämna en lång rad exempel från de senaste åren, vilka på ett ohyggligt sätt ha åskådliggjort det trängande behovet av att bevakningen runt våra kuster ordnas på ett mera tillfredsställande sätt. Den 10 januari 1949 förliste fiskebåten Vy 162 »Fanny» och gick under med sin besättning om två man. Vid nyårshelgen 1949 totalförliste det norska motorfartyget »Farne» utanför hallandskusten. Den senaste förlisningen inträffade före jul vid Skånes sydkust när ett fartyg gick under med en besättning på tjuguen man, av vilken endast en överlevde. Enligt uppgifter från Svenska sällskapet för räddning av skeppsbrutne framgår, att man för de senaste 80 åren kan uppskatta antalet vrak vid den svenska kusten till cirka 3 000.

Enbart de här relaterade fallen — flera andra skulle kunna nämnas — äro tydliga bevis för att man inom livräddningens och kustbevakningens områden i Sverige från myndigheternas sida ännu icke har vidtagit alla de åtgärder som varit möjliga. I ett land sådant som Sverige med vår relativt högtstående sociala omvårdnad måste man beklaga, att en så viktig detalj som livräddningsverksamheten icke tillbörligt har ägnats statsmaktens uppmärksamhet och intresse.

Det förefaller för övrigt vara så, att Sverige är den enda kulturnation i världen, som har sin kustbevakning så föga tillfredsställande ordnad som här påtalats. Så till exempel lär man i England och USA ha välutrustade och fast utbyggda organisationer, vilka hålla ständig utkik och vid dåligt väder stärka bevakningen. År 1946 hade man i England 155 livräddningsstationer med lika många båtar. Denna organisation har under de senaste åren utbyggts i betydande omfattning.

En effektivare kustbevakning genom etablerande av samarbete mellan statliga myndigheter och organ samt enskilda organisationer och en nödvändig utbyggnad i samband därmed äro åtgärder, som med det snaraste böra komma till stånd. Den svenska kustbevakningen torde inte för närvarande vara tillräckligt effektiv, och man kan rent av konstatera, att hela den svenska kusten till icke oväsentliga delar är obevakad. Detta är ur bered-

skapssynpunkt icke tillfredsställande, och krav om effektivare kustbevakning ha framförts.

Ett problem av vital betydelse för sjöfarten och fisket är frågan om fyrarnas antal och placering. Skall sjöfarten och fisket kunna bedrivas med minsta möjliga risktagande torde ett bättre utbyggt säkerhetssystem vad beträffar fyrar, ljusbojar m. m. vara nödvändigt.

Svenska sällskapet för räddning av skeppsbrutne har ingått till Kungl. Maj:t med en skrivelse, vari föreslås att 3,6 miljoner kronor skulle anslås ur det överskott, som uppstått på krigsförsäkringsnämndens verksamhet, till byggande av tio stycken snabbgående undsättnings- och ambulansbåtar. Enligt vår mening bör omedelbart anslås medel ur det överskott, som uppstått på krigsförsäkringsnämndens verksamhet, till byggande av tre dylika båtar, placerade på respektive öst-, väst- och sydkusten. Det synes oss vara lämpligt, att medel till fyrar m. m. om möjligt också anslås ur nämnda överskott.

I skrivelsen föreslogs vidare, att 5 miljoner kronor skulle i en fond avsättas till drift, underhåll och ersättningsbyggen, vilket senare belopp skulle för all framtid garantera bibehållandet av de tio nya livräddningsbåtarna. Den föreslagna fonden på 5 miljoner kronor skulle kunna förvaltas av Svenska sällskapet för räddning av skeppsbrutne, vilket på grund av sin rika erfarenhet synes besitta den kunskap på området i fråga att det säkerligen skulle kunna omhändervä uppgiften på ett tillfredsställande sätt. Medlen skulle kunna lämnas till sällskapet i form av statsobligationer, och sällskapet borde årligen lämna en officiell redogörelse och redovisning till Kungl. Maj:t och statsrevisorerna över medlens användning.

Under återopande härav hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att Kungl. Maj:t ville, med beaktande av vad i motionen anförts, företaga en skyndsamt utredning av frågan om en effektivisering av kustbevaknings- och livräddningstjänsten utefter våra kuster.

Stockholm den 26 januari 1951.

R. Lundqvist.

Axel Mannerskantz.